

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. гр.Несебър, 30.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Сияна Ст. Димитрова

при участието на секретаря Радостина Г. Менчева
като разгледа докладваното от Сияна Ст. Димитрова Административно
наказателно дело № 20232150200132 по описа за 2023 година

**Производството е по реда на Раздел V от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/.**

Образувано е по жалба от А. Г. К., ЕГН *****, с адрес: гр. *****,
срещу наказателно постановление № Б-22/05.10.2021 г. на началника на РДНСК –
Бургас, с което на жалбоподателя, на основание чл. 239, ал. 1, т. 15 от Закона за
устройство на територията /ЗУТ/ за извършено нарушение на чл. 232, ал. 5, т. 7 от ЗУТ
вр. чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 3 от Наредба № 10 за реда и условията за поставяне и
премахване на преместваеми обекти, рекламно-информационни и монументално-
декоративни елементи на територията на община Несебър /Наредбата/, е наложено
наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

Правят се оплаквания, че обжалваното наказателно постановление е издадено
при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.
Сочи се, че имотът, в който е поставен преместваем обект, действително е собствен на
представляваното от жалбоподателя дружество, но за поставянето е издадено
разрешение за поставяне № 68/07.06.2021 г. на Главния архитект на Община Несебър.
Твърдят се допуснати при издаването на НП нарушения на чл. 52, ал. 1 и чл. 53, ал. 1
от ЗАНН, довели до незаконосъобразността му. Заявява се, че към датата на проверката
не е било налице нарушение или дори формално да е бил осъществен състава на
нарушението, то не е било налице основание за вменяването му във вина на
жалбоподателя, тъй като представляваното от него дружество е имало образувано
административно производство за снабдяване с надлежно разрешение, по което е
общинския ЕСУТ се произнесъл положително със свое решение по т. 19 от протокол №
5/27.05.2021 г. за проведено заседание. Твърди се, че последно издаденото за обекта
разрешение се явява трето по ред, като същият бил поставен въз основа на разрешение
от 06.07.2011 г. Счита, че изложеното обосновава приложението в случая на чл. 28 от
ЗАНН. Излагат се съображения за несправедливост и несъразмерност на наложената
санкция с извършеното нарушение. По изложените съображения се моли за отмяна в

цялост на обжалваното постановление.

Насрещната страна по жалба – началникът на РДНСК – Бургас не изразява становище по оплакванията на жалбоподателя.

В проведено по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, представлява се от упълномощен адвокат, който моли за отмяната на постановлението в цялост, поради незаконосъобразността му. Релевира допълнителен довод за материалната незаконосъобразност на обжалваното НП – неправилното ангажиране отговорността на жалбоподателя, представител на юридическото лице – собственик на имота. Претендират се съдебни разноски.

Административно-наказващият орган се представлява в съдебно заседание от упълномощен юрисконсулт, който пледира за неоснователност на жалбата и оставянето □ без уважение от съда. Твърди, че процесното нарушение е било налице месеци преди проверката, като действащото понастоящем разрешение за обекта било заявено два месеца след изтичане срока на старото разрешение. Посочва, че в законосъобразно, в случая е ангажирана отговорността на законния представител на собственика и за допустителство, доколкото законът не предвижда санкция за юридически лица за процесното нарушение. Моли за оставяне в сила на обжалваното постановление и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Процесната жалба е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на жалбоподателя, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

„*****“ АД, ЕИК ***** представлявано от изпълнителния директор – А. Г. К., е собственик на УПИ ***** по действащия ПУП на к.к. Слънчев бряг, общ. Несебър, с ид. № *****, в който имот и въз основа на разрешение № ***/06.07.2011 г. на Главния архитект на Община Несебър бил поставен преместваем обект – обект за кинопрожекции на площ от 66 кв.м., за срок от 5 години. В последствие, за същият обект и в полза на собственика на имота - „*****“ АД, ЕИК ***** са издадени разрешение № 11/18.03.2016 г. и разрешение № 68/07.06.2021 г. на Гл.архитект на общ. Несебър, с идентичен предмет и срок от по 5 години, като последното разрешение е издадено въз основа на решение на Комисията за преместваеми обекти при Община Несебър – Протокол № 5/27.05.2021 г., с което е разгледано заявление на „*****“ АД, ЕИК ***** с вх. № Н2-УТ-2704/18.05.2021 г.

На 01.06.2021 г. служители от РДНСК - Бургас, сред които и св. К. В.-Ж. - главен инспектор, извършили проверка на място и по документи в общинската администрация за разположение преместваеми обекти на територията на к.к. Слънчев бряг. По време на проверката контролните органи констатирали обект – зала за кинопрожекции с площ от 66 кв.м., с местонахождение – ПИ с ид. № *****, УПИ I, кв. 22 по плана на к.к. Сл.бряг – Изток, общ. Несебър, собственост на „*****“ АД, ЕИК ***** представлявано от изпълнителния директор – А. Г. К., който отговарял по размери и местоположение на разрешеното по одобрената специализирана схема, но към датата на проверката издаденото му разрешение за поставяне № 11/18.03.2016 г. било с изтекъл срок. На мястото на проверката не бил установен представител на дружеството – собственик на обекта, като самият обект е констатирано, че не се ползва.

С оглед горните факти св. В.-Ж. преценила, че А. Г. К. е осъществил нарушение

на чл. 56, ал. 2 ЗУТ, вр. с чл. 3 от Наредбата, доколкото е допуснал в собствения на представляваното от него дружество имот да бъде поставен преместваем обект, без валидно издадено разрешение за поставяне.

Св. В.-Ж. изпратила до жалбоподателя К. покана /л. 26-30/ за явяване в РДНСК - Бургас район за съставяне на АУАН. На 31.08.2021 г. жалбоподателят се явил и в негово присъствие, свидетелят съставил АУАН с № Б-22/31.08.2021 г., квалифицирайки нарушението като такова по чл. 232, ал. 5, т. 7 от ЗУТ вр. чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, вр. с чл. 3 от Наредбата. На същата дата препис от акта бил връчен на жалбоподателя срещу подпис, като в предоставения срок той депозирал възражения по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, с които е заявил обстоятелствата, посочени в жалбата до съда. Заявил е, че обектът е надлежно поставен, при съобразяване на всички законови изисквания, като забавянето в снабдяването с последното разрешение за поставяне било във връзка с обстоятелството, че преместваемият обект не функционирал през 2020-2021 г., като бил електрозахранен от хотел „Глобус“ едва на 20.06.2021 г., към която дата разполагал с надлежно разрешение за поставяне от 07.06.2021 г. направено искане за прекратяване на производството, евентуално – за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

След връчване на АУАН административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, пристъпил към издаване на процесното НП, като също счел фактическите констатации за безспорно установени, а възраженията на жалбоподателя за неоснователни, като не ги е обсъдил по същество. С НП не е направено обсъждане и за евентуалното приложение към случая на чл. 28 от ЗАНН.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН № Б-22 от 31.08.2021 г., заповед № РД-13-171/13.06.2019 г. на началника на ДНСК; заповед № РД-15-032/28.04.2021 г. на началника на ДНСК; Разрешения №№№ ***/06.07.2011 г.; 11/18.03.2016 г.; и 68/07.06.2021 г. на Главния архитект на Община Несебър; възражения от 03.09.2021 г. на жалбоподателя; нотариален акт № ** том IV, рег. № ****/22.07.2003 г. по описа на нотариус Мария Бакърджиева, рег. № 110 при НК; констативен протокол № ***/01.06.2021 г. на работна група при РДНСК – Бургас; препис – извлечение от Протокол № 5/27.05.2021 г. на Комисията за преместваеми обекти при Община Несебър; показанията на свидетеля В.-Ж., както всички останали писмени доказателства по административнонаказателната преписка. Посочените доказателства по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Жалбоподателят не оспорва така установената фактическа обстановка, като неговите възражения са насочени към правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Настоящият състав като инстанция по същество, след извършена проверка за законност, констатира, че при издаване на АУАН и наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, които обуславят неговата отмяна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган /оправомощен да издава наказателни постановления по силата на заповед № РД-13-171/13.06.2019 г. на началника на ДНСК и заповед № РД-15-032/28.04.2021 г. на началника на ДНСК / в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, въз основа на АУАН, съставен от компетентно лице, съгласно чл. 238, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Въпреки това съдът счита, че в случая отговорността на жалбоподателя е била

неправилно ангажирана, поради следните съображения:

Съгласно чл. 2 и чл. 3 от Наредбата /приета на основание чл. 56, ал. 2 от ЗУТ/ преместваемите обекти могат да се поставят в поземлени имоти, собственост на юридически лица, въз основа на разрешение за поставяне и при спазване на устройствените и строителни правила, архитектурно-художествените, инженерно-техническите и санитарно-хигиенните норми и изисквания за формиране на благоприятна жизнена среда, като с това не трябва да се затруднява общественото ползване на терените, върху които се поставят, както и да се застрашава здравето, живота и безопасността на гражданите и други техни права. Съгласно чл. 13 от Наредбата, преместваемите обекти се разполагат по схема, която за територията на к.к. Слънчев бряг се одобрява от Министъра на туризма. С раздел IV от Наредбата са предвидени и условията и реда за издаване на разрешение за поставяне – по заявление на легитимираните лица, съпроводено с законоизискваемата документация, които се разглеждат от нарочна комисия, чието положително становище е основание за издаване на разрешение от главния архитект. По силата на чл. 29, ал. 1, т. 6 от Наредбата, на премахване подлежат обекти, за които срокът на схемата и/или на разрешението за поставяне е изтекъл.

В случая се касае до преместваем обект, поставен въз основа на разрешение от 06.07.2011 г., за който е прието от общинската администрация и главния архитект на Община Несебър, че отговаря на всички нормативни изисквания. Срокът за поставяне на процесния обект е бил подновен за нови 5 години, съгласно разрешение от 18.03.2016 г., изтекъл на 18.03.2021 г. Действително, процесният обект е бил разположен в собствения на „*****“ АД, ЕИК ***** за времето от 19.03.2021 г. до 07.06.2021 г. без надлежно действащо разрешение, но видно от констативен протокол № ***/01.06.2021 г., към датата на проверката е фигурирал в одобрената от Министъра на туризма схема за к.к. Слънчев бряг и е попадал в указаното по нея място, като е констатирано, че обектът не се ползва. Същевременно, съгласно ангажираните от жалбоподателя по преписката и настоящото дело доказателства, дружеството-собственик е заявило на 18.05.2021 г. издаване на ново разрешение за поставяне на процесния обект, по което комисията е постановила положително становище към 27.05.2021 г., въз основа на която главният архитект е издал разрешение от 07.06.2021 г. със срок на действие от 5 години.

Същевременно съгласно чл. 232, ал. 5, т. 7 от ЗУТ се наказва с глоба от 1 000 до 5 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което е допуснало да бъде поставен върху негов имот или е поставило преместваем обект или рекламен елемент в противоречие с изискванията на наредбата по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. От една страна и при анализ на разпоредбата се достига до извода, че на санкция подлежи собственик на имот, който е поставил или е допуснал да бъде поставен преместваем обект в имота му и в противоречие на законовите изисквания, а в случая, процесният преместваем обект е бил законосъобразно поставен в собствения на дружеството „*****“ АД, ЕИК ***** имот, още през 2011 г. и въз основа на разрешение за поставяне. От друга страна, действително към датата 01.06.2021 г., обектът, макар и фигуриращ по одобрената схема на преместваемите обекти е бил с изтекло разрешение за поставяне и в срока по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за издаване на ново след положително становище на комисията от 27.05.2021 г.

Съдът с оглед всичко горепосочено намира, че нарушението е формално доказано от обективна страна, но не може да се каже същото за неговия автор. Действително законът предвижда санкциониране единствено на физически лица за посоченото нарушение, а жалбоподателят се явява законен представител на дружеството-собственик на процесния обект и имота, в който е поставен. Независимо

от това, доколкото отговорността по ЗАНН е лична и виновна, ангажирането □ следва да почива на достатъчно събрани доказателства, сочещи на извършено от административнонаказателно-отговорното лице виновно нарушение. В случая се установява, че дружеството собственик на имота е допуснало в същия да стои обект, за който няма действащо към датата на проверката на контролния орган разрешително, но отсъстват такива за конкретната вина за нарушението на физическото лице – жалбоподател. Същевременно, макар същият да се явява законен представител на дружеството, волеизявяващ от негово име, той не притежава качеството „собственик“ по отношение на имота, в който е поставен процесния обект. Ето защо съдът приема, че обжалваното НП следва да бъде отменено поради недоказаност на несъмнен и категоричен начин на авторството на жалбоподателя. /в този смисъл Решение № 1459 от 08.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 1859 / 2022 г. на XVI състав на Административен съд – Бургас/

На самостоятелно основание и независимо от всичко казано по-горе съдът счита, че в случая са налице предпоставките и за квалифициране на деянието като „маловажен случай“, както и съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП – необоснованост, отсъствие на обсъждане на своевременно заявените от жалбоподателя възражения по реда на чл. 44 от ЗАНН и приложените от него доказателства във вр. с приложението на чл. 28 от ЗАНН и съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, съответно материална незаконосъобразност на НП.

Съгласно ТР №1/2007г. на ВКС преценката на административно-наказващия орган за маловажност на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона. Наказващият орган не е изложил в НП мотиви защо счита, че не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, с което е нарушил чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, както бе посочено по-горе. Легалната дефиниция на понятието „маловажен случай“ се съдържа в чл. ** т. 9 от Наказателния кодекс, чиито разпоредби, съгласно чл. 11 от ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Съгласно нормата на чл. ** т. 9 от НК, „маловажен случай“ е този, при който извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. От друга страна, с чл. 28, ал. 1 от ЗАНН е предвидено, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за „маловажност“ следва да се прави на база фактическите данни по конкретния казус - вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на предмета му, на вредните последици, степента на обществена опасност, моралната укоримост на извършеното и т.н., като се отчитат същността и целите на административнонаказателната отговорност. С оглед горните критерии и съобразявайки фактическите данни по конкретния казус, съдът счита, че в настоящия случай са налице и предпоставките на чл. ** т. 9 от НК, във вр. с чл. 11 от ЗАНН.

В процесния случай, от ангажираните по преписката доказателства на жалбоподателя и дадените обяснения по пътя на възраженията, се установява, че констатираното нарушение е било в срока за издаване на надлежно разрешение за поставяне на обекта и след издаденото положително становище на комисията по подаденото от дружеството-собственик на имота заявление и приложената

документация. Т.е. към датата на проверката, обектът, макар и без действащо разрешение, е бил поставен въз основа на предходно такова, като срокът е бил законосъобразно подновяван веднъж, обектът е фигурирал в одобрената схема за к.к. Сл. бряг и реално е отговарял на всички законови изисквания, като формално е следвало да се обективират тези обстоятелства в надлежен акт – разрешително на главния архитект, издадено впоследствие, в хода на административнонаказателното производство и преди издаване на процесното НП – на 07.06.2021 г. Тези обстоятелства, доведени до знанието на наказващия орган по реда на чл. 44 от ЗАНН са останали необсъдени и несъмнено представляват смекчаващи такива, по смисъла на чл. ** т. 3 от НК. Допълнителни смекчаващи обстоятелства се установяват и от констативния протокол от проверка и твърденията на жалбоподателя, че към 01.06.2021 г. преместваемият обект не е бил в експлоатация и пропускатът своевременно да се заяви ново разрешение за същия се дължи на факта, че през 2020-21 г. не е работил. Ноторно известен е фактът, че през посочения от жалбоподателя период бе обявена пандемия от Ковид-19, а впоследствие се разви и пълномасщабна война между Украйна и Руската федерация, като тези две събития допринесоха за изключително слаб туристически сезон през 2020 г., редица ограничения за туристите с руско гражданство, препятстващо посещенията им в Република България, както и развитието на инфлационни процеси, при което голяма част от туристическите услуги /каквато се явява и предоставяната от процесния обект в к.к. Сл.бряг – 5Д кино/ бяха преустановени за неопределено време. От друга страна, безспорно, в случая и от процесното нарушение не са произлезли вредни последици, доколкото обектът към датата на проверката е разполагал с положително становище за издаване на разрешение за поставяне и е покривал законовите нормативи. На последно място, несъмнено се разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушението, доколкото процесният обект е изначално поставен в съответствие на изискванията на чл. 56, ал. 2 от ЗУЕС и единствено е престоял за период от по-малко от три месеца, в който е бил извън експлоатация и с изтекло разрешение. Няма данни за други противоправни прояви или административни нарушения, от страна на нарушителя /представляваното от него дружество/. При това положение, съдът счита, че конкретният случай явно се отличава от останалите случаи на административно нарушение от този вид, поради което и неговата обществена опасност е много по-ниска от тази на типичните нарушения от този вид.

Във връзка с установените от съда съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, обосноваващи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съставляващи самостоятелни основания за отмяната му, жалбата се явява изцяло основателна и следва да бъде уважена. Дори да не се възприемат изводите на съда за недоказаност на административното нарушение, то крайният извод остава непроменен, доколкото нарушението се явява с незначителна степен на обществена опасност и поради това – „малозначително“, което отново налага отмяната на обжалваното НП.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените съдебни. Предвид своевременно заявеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя и представените по делото доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение за производството в размер на 400 лева, съдът намира, че същото следва да се присъди в полза на жалбоподателя. Така определените по размер съдебни разноски за един адвокат, следва да се възложат в тежест на РДНСК – Бургас, доколкото последната е юридическото лице на бюджетна издръжка, към което принадлежи наказващия орган - началника на РДНСК – Бургас.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Б-22/05.10.2021 г. на началника на РДНСК – Бургас, с което на А. Г. К., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, на основание чл. 239, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията, за извършено нарушение на чл. 232, ал. 5, т. 7 от ЗУТ вр. чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 3 от Наредба № 10 за реда и условията за поставяне и премахване на преместваеми обекти, рекламно-информационни и монументално-декоративни елементи на територията на община Несебър, е наложено наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА Регионална дирекция за Национален строителен контрол – Бургас да заплати на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на А. Г. К., ЕГН *****, сумата от 400 /четиристотин/ лева - направени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____